

Geronimo Stilton

VIATGE EN EL TEMPS 10

INCLOU
ADHESIUS I
EL PASSAPORT DEL
VIATGER DEL
TEMPS!

Estrella Polar

Geronimo Stilton

VIATGE EN EL TEMPS 10

Estrella Polar

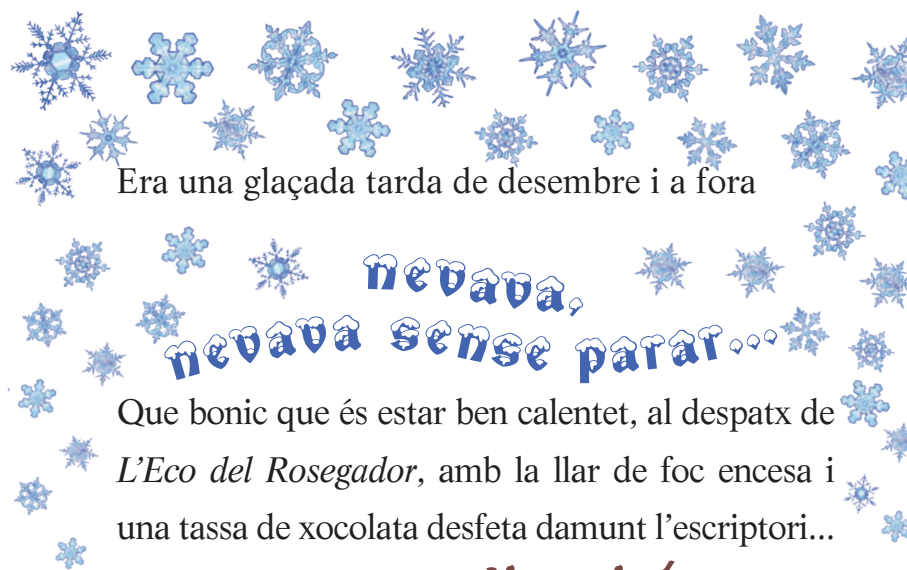

TOT VA COMENÇAR... AMB UN TIRAMISÚ!

*Estimats amics rosegadors,
us vull explicar una gran aventura!*

Vet aquí com va començar: amb un tiramisú, un
gegantí tiramisú! No us ho creieu?

Era una glaçada tarda de desembre i a fora

nevava,
nevava sense parar...

Que bonic que és estar ben calentet, al despatx de *L'Eco del Rosegador*, amb la llar de foc encesa i una tassa de xocolata desfeta damunt l'escriptori...

Ehem, també hi tenia un **tiramisú** que m'havia enviat la meva estimada tia Làmpia!

M'encanta el tiramisú..., però aquesta vegada la tia havia exagerat: n'havia fet un per a **TRENTA RATOLINS**, era tan gran que en podia menjar tothom de *L'Eco del Rosegador*!

NYAM!!

Aquella flaire era deliciosa i irresistible! N'hauria tastat un trosset de bon grat, mentre treballava..., però volia concentrar-me: havia d'escriure un article titulat ***Història de la Indumentària***.

TOT VA COMENÇAR...

AMB UN TIRAMISÚ!

Era un article importantíssim, perquè parlava del **Museu de Ratalona**, que obria una nova ala dedicada justament a la Història de la Indumentària... I la nit després de la inauguració hi hauria la celebració oficial amb un *Ball de Màscares* i un divertit

concurs per triar
la millor disfressa!

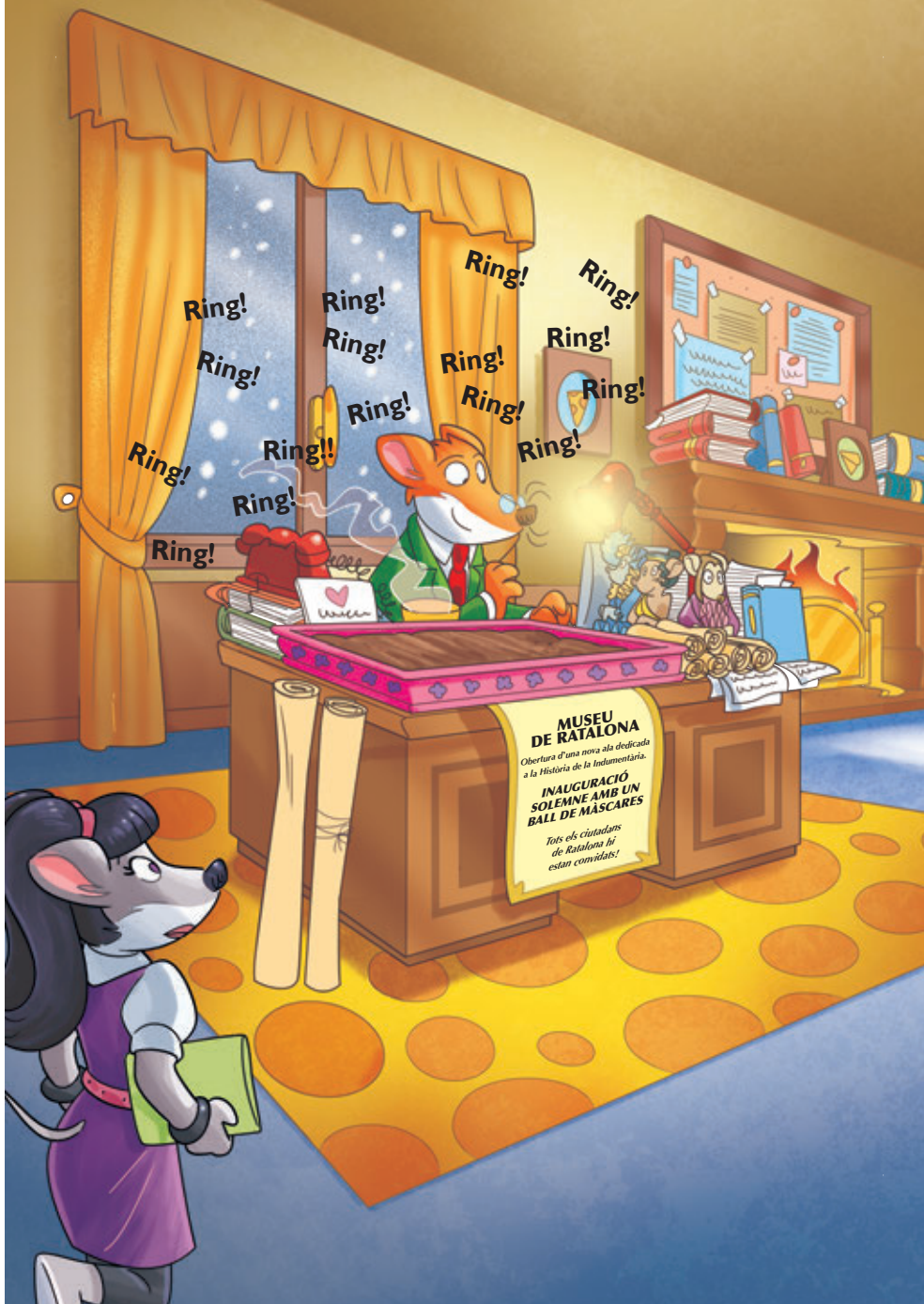

Doncs, com us deia, jo era al despatx i escrivia a l'ordinador el meu **nou article**, *més ben dit... intentava* escriure'l, però el telèfon no parava de sonar!

RING! RING! RING! RING! RING!
RING! RING! RING! RING!
RING! RING! RING! RING! RING!
RING! RING! RING! RING!

Vaig decidir apagar el **mòbil**, perquè si no, no hi hauria manera d'acabar l'article. Justament en aquell moment va entrar corrent la meva secretària *Ratisa*.

—Senyor Stilton, ja té enllestit l'article? És urgent, urgentíssim! El seu **avi Berenguer** vindrà a recollir-lo ell mateix, bigotis i pelatge inclosos, i... bé... ja sap que es posa una mica... *nervio*set... quan vostè es **RETARDA** a l'hora d'entregar... Davant de la idea del meu avi *nervio*set que ve-

Ring!
Ring!
Ring!
Ring!
Ring!
Ring!
Ring!
Ring!
Ring!
Ring!
Ring!
Ring!

**MUSEU
DE RATOLONA**
*Obertura d'una nova ala dedicada
a la Història de la Indumentària.*
**INAUGURACIÓ
SOLEMNE AMB UN
BALL DE MÀSCARES**
*Tots els ciutadans
de Ratolona hi
estàn convidats!*

nia *nerviosament* a demanar-me l'article, em vaig posar *nerviós* i em vaig bloquejar, sense poder **escriure** ni una línia:

—Bé..., podria dir que..., potser..., els vestits..., la moda..., la indumentària... són coses... sí... són coses importants perquè...

PER QUÈ???

Mentre sortia, Ratisa va donar un cop d'ull al tiramisú de l'escriptori i va dir:

—Caram, quina **Flaire tan deliciosa!**
Que el puc tastar?

Distretament, li vaig indicar un platet de postres, una forquilleta i un tovallonet.

—Faci, faci, l'ha fet la meva **tia Làmpia**, i deu ser boníssim! Pensi que ha fet servir només ingredients ecològics que provenen de la nostra granja: la Granja Stilton!

Ella en va tallar un tros i se'l va endur tot dient:

**—Nyam, té un gust extraràtic!
Felicitati la seva tia!**

Aleshores va entrar corrent al despatx el meu cosí Martin Gala, cridant:

—He sentit una oloreta de tiramisú, on és? **ON ÉS???**

És el de la tia Làmpia, el reconec pel perfum! Per què no ens has avisat? Jo també vull tastar-ne una mica!

VISCA LA TIA LÀMPIA!

VISCA EL TIRAMISÚ!

Atrets pel seu crit de «tiramisú» van venir tots els altres **companyes** de *L'Eco del Rosegador*, cridant:

—Geronimo, però com pot ser? La tia Làmpia t'ha enviat el seu **famós tiramisú** i no ens n'havies dit res?

Quina sort tens de tenir
una tia així, Geronimo!

Visca la tia Làmpia!

Nyam!

Felicita la teva tia!

El tiramisú de la tia Llàmpa
sempre és el més bo!

També va arribar **TENEBROSA TENEBRAX**,
la meva (*gairebé*) promesa, que va cridar:
—Tiramisú? Xato meu! A mi em sembla que se-
ria perfecte per... al nostre

PASTÍS DE NOCES!

Mentre tots s'abraonaven damunt del pastís, jo
intentava escriure l'article...,

*...però m'era impossible
concentrar-me, vet aquí!*

Amb un sospir de resignació, vaig tornar a en-
cendre el mòbil. Mmm... algú havia deixat uns
missatges...

Vaig fer uns ulls com unes taronges: *per mil for-
matges de bola*, el primer que m'havia escrit ha-
via estat el meu nebodet **Benjamí!** I la meva
nebodeta **Trappy!** I **ESGARRIFALLA**, la ne-
boda de Tenebrosa Tenebrax!